

Puncter, selv vil have sølt de Bausfælligheder, som ere forbundne med at faae disse Dplysninger, navnlig paa Grund af den aphoristiske Form, hvori de Anmærkninger, som ledsage Finansloven ere affattede. Naar man vil have Dplysninger om et saadant enkelt Punct, er man ikke alene nødt til at gjennemgaae de tidligere Finanslovsforslag med tilhørende Anmærkninger, men man maa tillige gjennemgaae de Forhandlinger, som desangaaende have fundet Sted paa Rigsdagen. Det er et overmaade besværligt Arbejde, som bliver besværligere derved, at det ikke altid er let at skaffe sig de tidligere Finanslovsforslag, navnlig ikke de Anmærkninger, som have ledsaget samme. Jeg kan derfor ikke tvivle om, at det vilde være behageligt og nyttigt for det ærede Thing, om disse Dplysninger kunde blive meddeelte paa en noget lettere Maade end hidtil. Paa den anden Side kan jeg heller ikke antage, at der fra Regjeringens Side kan være Noget til Hindrer for at imødefomme dette Ønske. De Dplysninger, der behøves, maae jo være tilstede hos Regjeringen, og det Arbejde, hvormed det kan være forbundet at offentliggjøre dem, maa være overmaade ubetydeligt. Jeg antager, at det maa være Regjeringen ligesaa behageligt som Thinget, at Finanslovens Behandling bliver lettet saameget som muligt. Disse Grunde have bevæget Udvalget til at foreslaae, at Thinget skulde udtale dette Ønske. Derved, at Thinget udtaler et saadant Ønske, overlader man naturligvis Sagens Afgjørelse til Regjeringen. Det er kun et Ønske, ikke en Bestemmelse, som derved udtales; thi, som jeg før tillod mig at bemærke, kan et enkelt Thing ikke fatte nogen Bestemmelse, som er bindende for Regjeringen; men man har det Haab, at Finansministeren vil lade sig det være magtpaaliggende at imødefomme et saadant Ønske, dersom Thinget skulde vedtage den gjorte Indstilling.

Fischer: Til hvad den ærede Ordfører nylig har anført, skal jeg tillade mig at knytte den Bemærkning, at Anmærkningerne til de foregaaende Finanslove, som tidligere have været omdeelte i Thinget, idetmindste for den største Deel, ikke mere ere tilstede nu paa Rigsdagen, idet nemlig mange af de Medlemmer,

som dengang modtog de omhandlede Anmærkninger, ikke længere have Sæde her, og de have naturligvis taget de dem leverede Anmærkninger hjem med sig. Den Bausfællighed, hvormed det i Almindelighed er forbundet, saaledes som den ærede Ordfører udtalte, at gjennemgaae Anmærkningerne til Finansloven for de forskjellige Aar, forsøges saaledes meget betydeligt derved, at man ikke har disse Anmærkninger, hvortil jeg endnu skal føie, at de end ikke ere tilstede i Rigsdagens Bibliothek, saa at man heller ikke kan søge dem der.

Da Ingen mere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

Udvalgets Indstilling under Nr. 2 (see Anhang B. Sp. 808) vedtoges eenstemmigt med 75 Stemmer.

Derved afgjordes tillige Indstillingens Overgang til 2den Behandling.

Formanden: Vi gaae herefter over til det sidste Nummer paa Dagsordenen: Første Behandling af Finansudvalgets Indstillinger i Anledning af adskillige til Folkethinget indkomne Andragender. Disse Indstillinger ere opførte under 12 forskjellige Poster, nogle af dem igjen med Underafdelinger, men kun de Poster, ved hvilke der er Indstillinger, komme under Afstemning, hvorimod der naturligvis ogsaa kan forhandles med Hensyn til de øvrige. Jeg skal først sætte under Forhandling, hvad der findes i Betænkningen under Nr. 1 og 2, hvortil der kun er et Afstemningspunct, nemlig det, som under Nr. 2 Lit. e er stillet af Udvalgets Fleertal.

(Betænkningen findes i Anhang B, Sp. 799 ff.).

Ordføreren (G. Winther): Det ærede Thing vil, ved at gjennemlæse Betænkningen, see, at der deri ikke findes anført alle de Andragender, som i sin Tid ere blevne henvisste til Finansudvalgets Behandling, idet nemlig to Andragender ere blevne forlangte tilbage af de Rigsdagsmænd, som have indbragt dem